

Τὰ πονηρά πνεύματα, βέβαια, μᾶς ὑποκινοῦν στό κακό, ἀλλά δέν μᾶς ἐξαναγκάζουν καί νά τό πράξουμε. (Ἀββᾶ Κασσιανοῦ)

Δημοσιεύθηκε στις Δευτέρα, 13 Φεβρουαρίου 2017 21:59 | Γράφτηκε από τον/την dominique |

 Share 2 Tweet 1 Email 0 Share 8

Αξιολόγηση Χρήστη: / 0

Χειρότερο   Καλύτερο **Αξιολόγηση**

Ἀπό τή δική μας ἐμπειρία, ἀλλά καί ἀπό τίς διηγήσεις τῶν Γερόντων, βλέπουμε ὅτι οἱ δαίμονες δέν ἔχουν σήμερα τήν ἴδια δύναμη πού εἶχαν ἄλλοτε, ὅταν ξεσοῦσαν μέ ἀγριότητα ἐναντίον τῶν παλαιῶν ἐρημιτῶν καί κοινοβιατῶν πατέρων. Τώρα δέν μᾶς ἀντιμάχονται φανερά, παίρνοντας φρικιαστικές μορφές, ἀλλά μᾶς ἐπιτίθενται ἀόρατα καί μᾶς προξενοῦν μεγαλύτερη ζημιά. Πρέπει, ὡστόσο, νά γνωρίζουμε ὅτι δέν ἔχουν ὅλοι οἱ δαίμονες οὔτε τήν ἴδια δόναμη οὔτε τήν ἴδια ἀγριότητα οὔτε καί τήν ἴδια κακία.

Οἱ ἀρχάριοι καί ἀδύναμοι ἄνθρωποι πολεμοῦνται ἀπό τους πῖο ἀδύναμους δαίμονες. Ὅταν, ὁμως, οἱ ἀθλητές τοῦ Χριστοῦ θριαμβεύσουν ἐναντίον τῶν πρώτων αὐτῶν ἀντιπάλων τους, θά βρεθοῦν σταδιακά ἀντιμέτωποι μέ πῖο σκληρές ἐχθρικές δυνάμεις.

Ὁ Χριστός, πάντως, ὡς ὁ πῖο ἐπιεικής διαιτητής καί ἐπόπτης αὐτῶν τῶν ἀγῶνων, συγκρατεῖ τήν ἰσορροπία ἀνάμεσα σ' ἐμᾶς καί τους ἀντιπάλους μας, ἀναχατίζει τήν ὑπερβολική ὀρμή τῶν ἐχθρῶν ἐφόδων τους καί, ἐπιπλέον, «μαζί μέ τόν πειρασμό» μᾶς χαρίζει «καί τή δύναμη, ὥστε νά μπορέσουμε νά τόν ἀντιμετωπίσουμε νικηφόρα καί ὀριστικά» (πρβλ. Α' Κορ. 10:13). Ἄν δέν εἶχαμε αὐτή τή θεϊκή βοήθεια, τότε ἀσφαλῶς οἱ δαίμονες θά μᾶς καταπόντιζαν.

Τὰ πονηρά πνεύματα, βέβαια, μᾶς ὑποκινοῦν στό κακό, ἀλλά δέν μᾶς ἐξαναγκάζουν καί νά τό πράξουμε. Ἄν μποροῦσαν νά μᾶς ἐξαναγκάσουν, τότε δέν θά ὑπῆρχε ἄνθρωπος πού νά μὴν ἀμάρτανε μέ κάθε εἶδους ἁμαρτία. Ἀλλά, ὅπως αὐτοί ἔχουν τή δυνατότητα νά μᾶς βάζουν σέ πειρασμούς, ἔτσι κι ἐμεῖς ἔχουμε τή δύναμη καί τήν ἐλευθερία νά μὴν τούς δεχόμαστε. Εἶναι, λοιπόν, ἀπόλυτα σίγουρο ὅτι οἱ δαίμονες δέν ἔχουν καμιά δύναμη πάνω μας, παρά μόνο ὅταν τούς παραδώσουμε τό θέλημά μας.

Ἐπίσης, τὰ πονηρά πνεύματα δέν ἔχουν τήν ἐλευθερία νά κάνουν τό κακό ἀπεριόριστα καί σέ ὅποιοδήποτε θελήσουν. Ἡ περίπτωση τοῦ Ἰώβ εἶναι μιᾶ ὀλοφάνερη ἀπόδειξη: Ὁ ἐχθρός δέν τόλμησε νά πειράξει τόν Ἰώβ περισσότερο ἀπό ὅσο τοῦ ἐπέτρεψε ἡ θεία οἰκονομία. Τό ἴδιο ἐπιβεβαιώνεται καί μέ ὅσα ἔλεγε οἱ δαίμονες στόν Χριστό, ὅταν Ἐκεῖνος τούς ἔδιωχνε ἀπό τόν δαμιονισμένο τῶν Γεργεσηνῶν: «Ἄν εἶναι νά μᾶς διώξεις, ἄφησέ μας νά πᾶμε στό κοπάδι τῶν χοίρων» (Ματθ. 8:31). Ἀφοῦ λοιπόν τότε, χωρίς τή θεία παραχώρηση, δέν μποροῦσαν νά εἰσεέλθουν οὔτε στούς βρωμερούς χοίρους, πῶς νά πιστέψουμε ὅτι μποροῦν νά μποῦν μέ τή θέλησή τους σ' ἕναν ἄνθρωπο, πλασμένο «κατ' εἰκόνα» Θεοῦ; Γι' αὐτό ὁ ἀπόστολος μᾶς προτρρέπει: «Ἀντισταθεῖτε στόν διάβολο, κι αὐτός θά φύγει μακριά σας» (1ακ. 4:7).

http://amartolon-sotiria.blogspot.gr/20...ost_6.html

Πως μας πολεμούν οι δαίμονες; Γνώρισε τον εχθρό σου